

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

Міловська селищна рада
Луганської області
вул. Центральна, 73,
сmt. Мілове,
Луганська область, 92500

*Стосовно пропозиції щодо
удосконалення проектів
регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Міловської селищної ради Луганської області «Про встановлення місцевих податків та зборів, які будуть діяти у 2020 році на території Міловської селищної ради» (далі – проект рішення 1), «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки на території Міловської селищної ради у 2020 році» (далі – проект рішення 2), «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на території Міловської селищної ради у 2020 році» (далі – проект рішення 3) та «Про встановлення ставок орендної плати за землю на території Міловської селищної ради у 2020 році» (далі – проект рішення 4), (разом – проекти рішень), а також документи, що надані до них листом Міловської селищної ради Луганської області від 12.04.2019 № 344.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії з питань планування, бюджету та фінансів щодо їх регуляторного впливу та аналізів регуляторного впливу до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону повідомляємо.

Щодо проектів рішень в цілому

Податковий кодекс України (далі - Кодекс) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Державна регуляторна служба України

ВИХ №3034/0/20-19 від 08.05.2019

Андрєєв Олександр Олександрович

Згідно із пунктом 12.3 статті 12 Кодексу, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному Кодексом.

Так, згідно із підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 Кодексу, при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 Кодексу, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII Кодексу для відповідного місцевого податку чи збору.

Отже, пропонуємо визначити у проектах рішень всі обов'язкові елементи податків або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) Кодексу, якими вони вже встановлені.

Разом з цим зазначаємо, що положення, викладені в цих елементах, мають відповідати вимогам Кодексу, а норми, не передбачені вимогами Кодексу, потребують виключення.

Щодо проекту рішення 1

1. В додатку 2 до проекту рішення 1 пропонуємо визначити розміри ставок податку для першої та другої груп платників єдиного податку з урахуванням вимог пункту 293.2 статті 293 Кодексу в частині затвердження фіксованих ставок єдиного податку залежно від виду господарської діяльності з одночасним обґрунтуванням їх розмірів в аналізі регуляторного впливу, а норми (обов'язкові елементи) щодо платників податків третьої та четвертої груп пропонуємо виключити.

2. У додатку 4 до проекту рішення 1 пропонуємо виключити дублювання пунктів 3 та 4 щодо бази оподаткування та ставки збору за місця для паркування транспортних засобів.

Щодо проекту рішення 2

1. Пропонуємо виключити з додатку 1 до проекту рішення 2 встановлені ставки податку на нерухоме майно, яке відповідно до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу, не є об'єктом оподаткування.

2. В додатку 2 до проекту рішення 2 пропонуємо передбачити пільги для фізичних та юридичних осіб із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, що надаються відповідно до підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 Кодексу.

Щодо проекту рішення 3

1. Пропонуємо назву стовпчику таблиці додатку 1 до проекту рішення 3, яким визначені ставки податку за земельні ділянки, що розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, привести у відповідність до вимог пункту 277.1 статті 277 Кодексу, а також зазначити одиницю виміру оподаткованої площі земельної ділянки в залежності від її місцезнаходження.

Враховуючи вищевикладене, проекти рішень не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішення

існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо проекту рішення 4

Відповідно до статті 2 Закону України «Про оренду землі», відносини, пов'язані з орендою землі, регулюються Земельним та Цивільним кодексами України, цим Законом, законами України, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них, а також договором оренди землі.

Відповідно до підпункту 14.1.147. пункту 14.1. статті 14 Кодексу, плата за землю - обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Пунктом 288.1. статті 288 Кодексу встановлено, що підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Згідно з вимогами пункту 288.4. статті 288 Кодексу, розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником і орендарем. При цьому, пунктом 288.5. статті 288 Кодексу визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Типовим договором, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2004 № 220 «Про затвердження Типового договору оренди землі» (далі - Типовий договір) визначені основні вимоги до укладання такого договору. Зокрема, Типовим договором передбачено, що обчислення розміру орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності здійснюється з урахуванням їх цільового призначення та коефіцієнтів індексації, визначених законодавством за затвердженими Кабінетом Міністрів України формами, що заповнюються під час укладання або зміни умов договору оренди.

Відповідні форми розрахунку орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.2006 № 1724 «Деякі питання оренди земель».

Таким чином, чинним законодавством України визначено процедуру встановлення, формування та розрахунку розмірів орендної плати за землю, а **додаткового регулювання цього питання з боку органів місцевого самоврядування, не передбачено.**

Підсумовуючи вище наведене, проект рішення 4 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом доцільності - обґрунтування необхідності державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

Щодо аналізів регуляторного впливу до проектів рішень 1 - 3

Надані розробником аналізу регуляторного впливу до проектів рішень 1-3 (далі – АРВ) не відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Так, у розділах I «Визначення проблеми» АРВ розробник обмежився лише текстовим описом проблем, не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблем, їх масштаб та важливість, не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблеми справляють найбільший негативний вплив, що не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділах III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів держави, громадян та суб'єктів господарювання розробником не наведено жодних розрахунків їх витрат, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проектів рішень (при сплаті відповідного місцевого податку), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраних способів.

Зазначене не дозволяє об'єктивно оцінити, наскільки обрані розробником способи державного втручання відповідають проблемам, що потребують врегулювання, та наскільки їх застосування буде ефективним для їх вирішення.

Крім того, в останніх таблицях альтернатив відсутня оцінка впливу обраного зовнішнього фактору на дію регуляторних актів з визначенням та порівнянням позитивних і негативних обставин, які можуть впливати на виконання вимог актів, що не узгоджується з вимогами пункту 7 Методики.

В розділах VIII АРВ відсутні такі обов'язкові прогностичні значення показників результативності дії, як: кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

Звертаємо увагу, що відповідно до вимог розділу VIII додатку 1 до Методики, необхідно навести значення прогностичних показників результативності дії регуляторних актів у кількісному виразі.

В пункті 5 Тестів малого підприємництва (далі - М-Тест) оцінки прямих витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання розділів 3 «Розрахунку витрат суб'єктів малого підприємництва, що виникають на виконання вимог регулювання» пропонуємо передбачити витрати, пов'язані із сплатою суб'єктами господарювання відповідних місцевих податків та зборів.

Крім цього, в АРВ до проекту рішення 2 відсутні розрахунки витрат на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта.

Таким чином, проекти рішень не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

З урахуванням викладеного вище, Державна регуляторна служба України пропонує привести проекти рішень Міловської селищної ради Луганської області «Про встановлення місцевих податків та зборів, які будуть діяти у 2020 році на території Міловської селищної ради», «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки на території Міловської селищної ради у 2020 році», «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на території Міловської селищної ради у 2020 році» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а їх аналізу регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПІНА

